



# ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Όγδοος ό χρόνος είναι  
κι' έδρα πάλιν αι' Άθηναι.

Χίλια όκτακόσια κι' έννενηντα ένα,  
πάντα κάθε χρόνο τὰ συνειθισμένα.

Τών ύρων μας μεταβολή. — ένδιαφέρουσα πολύ.

Ό Ρωμής την εβδομάδα — μόνον μία φορά θέ βγαίνω.  
κι' όταν έχω ελευθερία — κι' όποτε μου καταβάνει.  
Συνδρομητής θέ άρχωμαι — γιατί λευκά θέν έχωμαι.  
και εις τών Άθηνών την πόλιν — και εις τήν Ελλάδα όλην.  
και εις τήν Ελλάδα όλην — έντροπήν.  
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο.

γιὰ τὰ ξένα όμοια μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.  
Κι' ένα φύλλο έν κρατεί — γινεις συνδρομητής,  
κι' όσοις τόν παρὲ δέν δίδει — θέ τόν φάη μαίρω εἶδι.  
Γράμματα και συνδρομαί — απ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.  
Γιὰ τή σέρα και τή μέρα — κάθε φύλλο μία δεκάρα.

Διαδικατή Όκτωβρίου,  
πρόσκλησις Βουλευτηρίου.

Πενήντα Ξη πυύτουσ και τρακούσα,  
πρὸς ύμνουσ άκουζιεται ή γλώσσα.

Δούλαισ 'στην αγορά  
και πάντε 'στών πικρά.

Ό σύζυγοι σεμνότατοι κι' αγαπητοί πατέρες,  
όπου ύμνουσ τὰ έργα σας υιοί και θυγατέρες,  
κι' έν κατανώξει κύπτοντες 'στών κατά φύσιν νόμον  
κάθε βλαστόν σας φέρετε 'στῆς άρετῆς τόν δρόμον,  
και γίνονται τὰ τέκνα σας μη στάξη και μη βρέξη,  
έφ' ό κι' ή μέλλουσα Έλλάς στεφάνουσ θα σὰς πλέξη.

Υπάρχουν δε προαγωγοί έν μέσφ τών τριόδων,  
όπου πωλοῦν τὸ άχραντόν τῆς παρθενίας ρόδον,  
και πὰς φιλόστοργοσ πατήρ και κύριος έν τέλει,  
πού κάτι νέον κι' άγνωστον όρέγεται και θέλει,  
'μπορεί να δρέψη τόν καρπὸν έκάστῆς παρθενίας  
χωρις να χάση τὰς τιμάς έντίμου κοινωνίας.

Ό γεροντοπαλλήκαρο και σεις λιμοκοντόροι,  
όπου σὰς πιάνει τούρτουρας έμπρὸς 'στό μισοφόρι,  
κι' όπόντα κρέας θηλυκό ή μύτη σας μυρίζη  
πολλά καθεις κατά θυμόν και φρόνα μερμηρίζει,  
θαρωῶ πὼς τόση άρετή ώς σήμερα μάς φθάνει  
και με τὰ μούτρα πέσετε άπάνω 'στό φουστάνι.

Κορίτσι δώδεκα έτων έδγῆκαν 'στό παζάρι  
κι' άς τρέξη κάθε κύριος 'στό σπῆτι του να πάρη,  
πληρόνον τὸν άνάλογον τῆς παρθενίας φόρον  
'στό πλήθη τών προξενιτῶν και τών σωματεμπόρων.  
Τὴν τριαντάρα εύκολα καθένασ τὴν εύρίσκει,  
πλὴν θησαυρὸς δυσεύρετουσ δεκαετῆς παιδίσκην.

Άλλά δέν πρέπει 'στό έξῆς να κυνηγῆ κανένας  
τὰς άγελάδας του συρμού τὰς ήλικιωμένας,  
όπου σγκόνουν φόρτωμα τριακότα χειμώνων...  
γιὰ μοσχαράκια τρυφάρα να λαχταράτε μόνον,  
κι' εις όλας τὰς δεκαετείσ κι' άβράς ύπηρετριάσ  
να καίτε θυμιάμα μανιακῆς λατρείας.

Συλλογισθῆτε πὼς έδώ τὸ καθμα του ήλιου  
φλογίζει πάντα κάτοικον ναρθρόν τουσ Βασιλείου,  
σκεφθῆτε πὼς ή γῆ αὐτῆ τῶν σεβαστῶν προπάπων  
υπῆρξε πάντοτε κοιτις Σατύρων και Πριάπων,  
κι' άν όργιάξη έν κρυπτῶ πὰς τυτλοφόρος πῆθαικος  
δέν πρέπει άνθρωπος γι' αὐτό να φαίνεται ανήθικος.

